کسب و کار

رهبران سازمانی عصر دیجیتال

سرعت تغییر و تحولات در حوزه تکنولوژی، رهبران سازمانی مخصوص «عصر دیجیتال» را می‌طلبد. یک نظرسنجی جهانی از شاغلان در کسب‌وکارهای مختلف نشان می‌دهد، کمتر از ۱۰ درصد شرکت‌ها توسط رهبران سازمانی مسلط به دنیای دیجیتال اداره می‌شود. مدیران مخصوص این عصر باید ۴ نوع ذهنیت داشته باشند و خود را برای مواجهه با دو چالش (شکاف) در دنیای دیجیتال آماده کنند.

دگرگونی دیجیتال با چنان سرعتی در حال تغییر دادن همه‌چیز است که یک لحظه غفلت از آن می‌تواند برای هر کسی و هر چیزی مهلک و جبران‌ناپذیر باشد. به‌طور کلی، مدت‌هاست که کسب‌وکارها به سرعت در حال تغییرند. طبیعت کار کردن دستخوش تغییرات اساسی شده و ارزش‌های موردنوجه نیروی کار نیز متحول شده است و همه‌گیری کووید-۱۹ هم به شکل بی‌سابقه‌ای تمام این تغییر و تحولات را سریع‌تر و گسترده‌تر کرده است. در میله این توفان سهمگین ناشی از دگرگونی‌های فرهنگی و دیجیتال، رهبرانی قرار دارند که باید شرکت‌ها و سازمان‌های تحت رهبری‌شان را به‌سلامت از این دریای پرتلاطم عبور دهند و به کارکنانشان برای موفقیت و کمک به تحقق اهداف سازمان کمک کنند.

حال سؤال اینجاست که آیا مدیران و رهبران سازمان‌ها و شرکت‌های امروز توان آن را دارند تا خود و مجموعه‌های کاری را با تغییر و تحولات سریع و بی‌سابقه دیجیتال سازگار کنند؟ تحقیق بین‌المللی جدیدی که توسط محققان آمانی‌تی روی بیش از چهار هزار نفر از مدیران میانی و کارمندان شرکت‌های مختلف از سراسر جهان صورت گرفت نشان می‌دهد تعداد کمی از پاسخ‌دهندگان به این سؤال پاسخ مثبت می‌دهند. بر اساس نتایج این تحقیق، بیش از ۹۰ درصد برسش‌شوندگان بر این اعتقاد بودند که مدیران ارشد شرکت‌هایی که آنها در آنجا کار می‌کنند فاقد مهارت‌های لازم برای موفقیت در اقتصاد و کسب‌وکار دیجیتال آینده هستند و فقط ۴ درصد آنها با اطمینان اعلام کردند در شرکت‌هایی کار می‌کنند که رهبرانشان به‌طور کامل برای رهبری در دنیای تمام دیجیتال آماده‌گی دارند.

مایکل ردی از پژوهشگرانی که این تحقیق را رهبری کرده ضمن اشاره به آماده بودن بسیاری از رهبران کسب‌وکارهای جهان برای ورود به عصر دیجیتال می‌افزاید: «برگ دوره تدوین برنامه‌های ۲۰۱۰-۲۰۳۰ساله برای آینده گذشته است و برای برنامه‌ریزی‌های بلندمدت باید به دوره‌های زمانی دو تا پنج‌ساله فکر کرد چراکه همه‌چیز با چنان سرعت شگفت‌انگیزی در حال دگرگونی و تکامل هستند که پیش‌بینی آینده‌های دور را بسیار دشوار و در اغلب موارد غیرممکن ساخته‌اند.»

ذهنیت رهبری در شرکت شما چگونه است؟

در تحقیق جامعی که توسط محققان موسسه آمانی‌تی انجام‌شده و در بالا نیز به آن اشاره شد، از افراد پرسیده شد که به نظر آنها، شرکت‌ها و سازمان‌ها باید دارای کدام ویژگی‌ها و توانایی‌ها باشند تا در عصر دیجیتال قرار بتوانند استعدادهای برتر را به‌خوبی جذب خود کنند و به‌این ترتیب راه ترقی و پیشرفت را سریع‌تر بپیمایند و بتوانند از تمام پتانسیل‌ها و فرصت‌های علمی‌ای که تکنولوژی‌های دیجیتال برای سازمان‌ها و شرکت‌ها به‌ارمغان خواهند آورد بهره ببرند؟ محققان با جمع‌بندی پاسخ‌های داده‌شده به این سؤال مهم و بنیادین به وجود چهار نوع ذهنیت متفاوت اما ضروری برای سازمان‌های آینده پی بردند که عبارت بودند از:

*ذهنیت تولیدکننده - سازمان‌هایی با ذهنیت تولیدکننده‌گی از نظر دیجیتالی چابک و پویا بوده و معمولا بامرحلات بالایی عمل می‌کنند. این نوع سازمان‌ها تأکید بر مشتریان را با تمرکز زیاد بر تحلیل، اجرا و نتایج ترکیب می‌کنند و پس از اتخاذ تصمیم‌های سنجیده و هدفمند، با اقتدار تمام در جهت عملی ساختن آنها گام برمی‌دارند.

*ذهنیت سرمایه‌گذار - سازمان‌هایی با این نوع ذهنیت بر کارهایی تمرکز می‌کنند که کاملا هدف‌محور هستند و دنبال توسعه پایدار و همه‌جانبه برای آنها بسیار مهم است و به همین دلیل چنین سازمان‌هایی نسبت به مسائلی همچون محیط‌زیست و زیست‌بوم کره زمین حساسیت بالایی دارند.

*ذهنیت پیوندزننده - سازمان‌هایی با این نوع ذهنیت دارای تبحر زیادی در برقراری ارتباط و پیوند و شراکت با سایر سازمان‌ها هستند و به شبکه‌سازی علاقه زیادی دارند. آنها به‌خوبی می‌دانند ما در یک جهان پلتفرمی زندگی می‌کنیم و بخشی از یک اکوسیستم جهانی و واحد هستیم که همه اجزای آن به هم تعلق دارند و بر هم اثر گذاشته و از همدیگر اثر می‌پذیرند.

*ذهنیت جستجوگر - سازمان‌هایی با این نوع ذهنیت به دنبال گسترش انسعی هستند که در آن، تجربه کسرون و تجربه‌گرایی یک هنجار پذیرفته‌شده و جاافتاده است و سازمان‌ها باید به سمت جذب افرادی بروند که به‌شدت کنجکاو و نوگرا باشند و از آزمون‌وخطا و آزمایش کردن راه‌های نو نترس‌اند.

تحقیق پژوهشگران آمانی‌تی نشان داد رهبران سازمانی که دارای مجموعه‌ای از این چهار ذهنیت باشند به‌خوبی خواهند توانست در عصر دیجیتال با موفقیت و مقتدرانه عمل کنند و بسیاری از استعدادهای برتر و تمیزبین کننده را جذب سازمان‌های تحت رهبری‌شان کنند. درواقع، نیروهای نخبه و استعدادهای برتر علنق کار کردن در محیط‌های کاری پویایی هستند که چنین ذهنیت‌هایی در آنجا جریان داشته باشد و آنها از کار کردن برای رهبرانی که چنین ذهنیت‌های بژ و سازنده‌ای دارند لذت می‌برند. چراکه چنین رهبرانی قادر به ایجاد و تقویت سازمان‌هایی هستند که علاوه بر مشتری‌محور بودن و هدفمند بودن، به‌شدت دیجیتالی و اهل پیوند خوردن با دیگران و پویا هستند و آستینی و درجازدن در آنها بی‌معنی است.

شناسایی شکاف‌ها و اجتناب از «سکون فرهنگی»

داشتن یک ذهنیت مناسب برای رهبری سازمان در عصر دیجیتال تنها گام اول در مسیر تبدیل‌شدن به یک رهبر موثر و کارآمد در آینده تمام دیجیتال به‌حساب می‌آید. گام بعدی در این مسیر عبارت است از شناسایی نقاط ضعف و شکاف‌هایی که رهبران در برخورد با چالش‌ها و تغییر و تحولات آینده به‌طور حتم با آنها روبه‌رو خواهند شد. به‌طور کلی، چهار نوع شکاف در دنیای تمام دیجیتال آینده انتظار بروز سازمانی را می‌کشد.

شکاف توانایی: ما که شاهد فقدان زرنگی و چابکی فنی و ناتوانی در شناخت و درک کاربردهای استراتژیک فناوری‌های پیشرفته می‌باشد. چنین شکافی هنگامی عمیق‌تر و خطرناک‌تر می‌شود که رهبران درمی‌یابند کارکنانی که زیردستشان کار می‌کنند ارتفاع دانش دیجیتال و چابکی فناورانه از آنها برتر هستند و این حالت رهبران جزای نداشتن غیراورژانسی خودشان را ارتقاء فنی و دیجیتالی ارتقا دهند و به سمت اتخاذ تصمیمات دیتامحور و رسک‌پذیری بسیار حرکت کنند. درواقع رهبرانی که قرار است سازمان‌ها را در عصر دیجیتال رهبری کنند باید بدانند که خیلی چیزها را نمی‌دانند و باید از نداشته‌های خود کاسته و بر داشته‌های خود بیفزایند و در این مسیر حتما باید از کارکنان و زیردستانشان به عنوان مربی و آموزش‌دهنده استفاده کنند و بدون هیچ گونه شرمساری از آنها بیاموزند.

شکاف همبستگی هنگامی پدید می‌آید که روحیه کارتیمی و انسجام محیط کار بواسطه دیجیتال شدن فعالیت‌ها و کاهش ارتباطات مستقیم و رودررو بین کارکنان و رهبران دچار اختلال و پراکندگی می‌شود. درنتیجه گسترش و تعمیق چنین شکافی باعث منتظر کاهش احساس تعلق معنا گرایی و تمرکز بر هدف در میان اعضای گروه‌های کاری بود و رهبرانی که می‌خواهند این شکاف را به‌شکل معقول و درست پر کنند باید روی تقویت فرهنگ سازمانی قدرتمندی تمرکز کنند که بتواند احساس تعلق و افتخار متعالو و هدفمند را در افراد تقویت کند و روحیه کار تیمی و کمک به همدیگر را در میان آنها بالا ببرد. در غیر این صورت احتمال فروپاشی کلیت سازمان و پراکنده شدن کارکنان و جزیره‌ای و سایلوی کار کردن افراد در چنین سازمان‌هایی قطعی خواهد بود. شکاف هنگامی به وجود می‌آید که به بدنه سازمان به دنبال هدف یا اهداف تعیین‌شده توسط رهبرانش نمی‌رود و خوش اهداف دیگری را تعریف و تعقیب می‌کند. بر اساس نتایج برآمده از تحقیق موسسه آمانی‌تی، فقط ۲۵ درصد پاسخ‌دهندگان اعلام کردند سازمان‌هایشان به‌طور کامل همدمحور بوده و در پی تحقق اهدافی هستند که رهبران سازمان تعیین و ابلاغ کرده‌اند. بنابراین اگر رهبران آینده بخواهند این شکاف بزرگ و خطرناک را پر کنند بیش از هر چیزی باید روی بهبود ارتباطات و پیوندها با کارکنانشان تمرکز کنند و به آنها بقبولانند که تنها کارکرد سازمان این نیست که در راستای تحقق خواسته‌ها و اهداف رهبران یا منافع سهامداران و مالکان کام بردارد بلکه فعالیت‌های سازمان در چارچوب تحقق نیازها و خواسته‌های کارکنان و ارتقای فردی و اجتماعی آنها نیز هست و رهبران می‌توانند با ترسیم افق‌های دورنمست و رویایی برای کارکنان آنها را به سمت تحقق همزمان اهداف رهبران و اهداف و آرمان‌های خودشان سوق دهند.

مترجم: سید حسین علوی لنگرودی
alavitarjomeh@gmail.com

مهاجری خبر داد؛

تخفیف ۹۰ درصدی مجوز ساخت در بافت‌های فرسوده

رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر کرج گفت: نوسازی بافت‌های فرسوده یکی از اولویت‌های شهرداری در سال جدید است.

به گزارش پیام آشنا، حسین مهاجری با اشاره به اینکه برنامه‌های شهرداری برای نوسازی بافت‌های فرسوده به چند دسته تقسیم می‌شود، گفت: یکی از برنامه‌های شهرداری تشویق مالکان به نوسازی بافت‌های فرسوده است. این تشویق‌ها شامل کاهش بهای خدمات و هزینه‌های مجوز ساخت است که در بافت‌های فرسوده تا ۹۰ درصد شامل تخفیف می‌شود و بنابر شرایط چون متراژ و تجمیع بنا ها متفاوت است.

وی گفت: وی اگر بارکینگ و عرض معبر رعایت شود مجوز یک طبقه اضافی نسبت به شرایط مشابه بافت فرسوده نیز در نظر گرفته می‌شود.

وی ادامه داد: سیاست دیگر در مورد بافت‌های فرسوده این است که شهرداری برخی نقاط را برای آپارتمان‌سازی مشخص کرده که مستقیما یا با مشارکت بخش خصوصی، با ملک‌های فرسوده تعویض شود. به این ترتیب به تملک بافت‌های فرسوده پرداخته و با مشارکت بخش خصوصی نوسازی صورت می‌گیرد. نمونه این مورد در آق تپه مهر شهر در حال انجام است که اکنون بیش از ۷۰ درصد املاک آن توسط بخش خصوصی انجام شده است. بید دیدا اجرای چنین طرحی تا چه حد مورد استقبال مردم خواهد بود.

وی طرح دیگر شهرداری برای نوسازی بافت‌های فرسوده را آشنا کردن مردم با سازنده‌ها برای تسهیل ساخت و ساز عنوان کرد و گفت به این ترتیب با تجمیع چند ملک که غالبا هم کوچک هستند، تعداد طبقات بیشتری به ساختمان داده می‌شود و با تخفیف پروانه ساخت، برای سازنده و مالک همراه است. به این ترتیب شهرداری با شناسایی سازنده‌هایی که حسن شهرت دارند و ارتباط دادن آن‌ها با مالکان بافت‌های به املاک قولنامه‌ای مجوز ساخت و ساز داده نمی‌شود که این موضوع مشکلات زیادی را برای شهرداری و مردم ایجاد کرد. اکنون نیز پیگیری لغو این حکم در حال انجام است که عمل شدن آن بستگی به دستگاه قضایی دارد. امابه طور کلی صاحبان املاک قولنامه‌ای باید برای دریافت سند اقدام کنند که این موضوع مستلزم طی مراحلی است و باید قولنامه فرد معتبر باشد. در صورت دریافت سند نیز ساخت‌وساز به راحتی انجام پذیر است.

فرسوده مسیر نوسازی را هموار می‌کند.

به گفته وی نوسازی بافت‌های فرسود روندی زمان‌بر است و نیازمند همکاری مردم و مسئولان و همت قوی است.

اجرای مصوبه افزایش کرایه تاکسی و اتوبوس در کرج

رئیس سازمان حمل و نقل بار و مسافر شهرداری کرج از اعمال مصوبه افزایش ۳۰ درصدی کرایه تاکسی و ۲۰ درصدی کرایه اتوبوس از اول فروردین امسال خبر داد.

به گزارش پیام آشنا، سید جواد موسوی گفت: با تصویب شورای شهر، بنا شده بود کرایه تاکسی در خطوط مختلف تاکسی ۳۰ درصد و اتوبوس هم ۲۰ درصد اضافه شود که این مصوبه از اول فروردین امسال اجرایی شده است.

وی با اشاره به فعالیت حدود ۱۲ هزار تاکسی خطی و گردشی در کرج توضیح داد: با توجه به اینکه تاکسی‌رانان در شرایط گرانی و اوضاع نامناسب اقتصادی متحمل فشار مضاعفی شده‌اند، این میزان افزایش منطقی به نظر می‌رسد.

این مسئول اضافه کرد: افزایش کمتر کرایه اتوبوس در مقایسه با تاکسی هم با در نظر گرفتن شرایط اقتصادی اقشار کم درآمد جامعه و فشار کمتر به آنها و همین طور تقویت انگیزه شهروندان برای استفاده از ناوگان اتوبوسرانی برای جابه جایی در مقاصد درون شهری اعمال شده است.

ملّتی صرفه‌جو که تغییر روش داد

در زمستان الودگی نفس‌مان را می‌برد و در تابستان گرمای هوا، بی‌آبی و قطعی برق، سیل و خشکسالی و آتش‌سوزی جنگل‌ها هم هرساله در نقاط مختلف کشور اتفاق می‌افتد. ویژگی‌های آبوهوا در ایران و جهان در حال تغییر است و اصلی‌ترین دلیل آن را هم می‌توان «خالت انسان در چرخه طبیعت» دانست. اقشار مختلف جامعه در شهرهای مختلف و فرهنگ‌های ریز و درشت نواحی، به «تغییر اقلیم» واکنش‌های مختلفی نشان می‌دهند؛ نماز باران، تیغ زدن تنه درخت یا نشانه تنبیه؛ دعا برای باروری زمین و... از جمله این اقدامات است. حسین ایمانی به بخشی از دلایل و تأثیرات فرهنگی گرمایش زمین اشاراتی دارد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، در تابستان گرمای مضاعف و آزاردهنده باعث می‌شود تا استفاده از کولر افزایش پیدا کند یا در زمستان آلودگی صدچندان هوا، به شهروندان را تنگ می‌کند و در تمام فصول مصرف آب، برق گاز، سوخت و... چندین برابر شده‌است.

حسین ایمانی، جامعه‌شناس در گفت‌وگو با ایسنا، درباره دلایل و تأثیرات فرهنگی این تغییرات زیست‌محیطی چنین گفت: ما به‌هرحال به رفتارهایی عادت کرده‌ایم که ماحصل تجربه دوران مصرف آبوه بوده‌است. اگر از نظر تاریخی الگوهای مصرف را در ایران بررسی کنیم، فرهنگ «سازگاری با اقلیم» در ایران رواج زیادی داشته و مردمان گذشته روی اتلاف منابع حساسیت زیادی داشته‌اند. برای مثال اگر نه لیوان کب آب می‌ماند نباید دور انداخته می‌شد، یا اگر مردم تکه نانی را گوشه‌ای رهاشده پیدا می‌کردند آن را می‌بوسیدند و برای پرندگان می‌گذاشتند. از آن‌جایی که ما در اقلیمی زندگی می‌کردیم که منابع در برخی مناطق آن محدود بوده(به‌غیر از نواحی شمالی و جنوبی کشور، اغلب استان‌های کشور آبوهوایی گرم، بیابانی یا خشک دارند) جامعه‌ای کاملا سازگار با محیط و آگاه از قلّت منابع داشته‌ایم.

ایمانی در ادامه از تیشه‌ای که نظام سرمایه‌داری به ریشه فرهنگ جامعه و محیط‌زیست زده‌است، سخن گفت: از زمانی که «پول‌های نفتی یا پترودلارها» به زندگی مردم وارد شد، فرهنگ هم رفته‌رفته دستخوش تبدیل شده‌ایم حالِ حاضر، نظام اقتصادی مبتنی بر سرمایه‌داری مصرف تعریف شده بدین معنا که شما هر قدر بیشتر مصرف کنید، ارزش بیشتری دارید. سازگاری تاریخی مصرف در ایران با ظهور سرمایه‌داری از دست رفت، به‌اضمام این‌که پوپولیسم سیاسی هم بر روی آن تأثیرگذار بود؛ بدین‌صورت که دولت‌ها می‌خواستند پروژه‌های دهان‌پُرکُنی را عملی کنند که به‌نسبت ظرفیت‌ها و منابع موجود، سنگین بود. مشکلی که الآن وجود دارد این است که بخش قابل توجهی از افراد، به سیاق مصرف کردن عادت کرده‌اند و میزان هدررفت انرژی در کشور زیاد است. دور ریز کالاهایی مثل نانِ و خوراکی هم بسیار دیده می‌شود؛ از ملّتی صرفه‌جو به ملّتی مُسرف تبدیل شده‌ایم و حالا باید خود را آماده کنیم و کمربندها را ببندیم که خیلی‌زود وارد دوره جدیدی از مراقبت و مصرف منابع شویم. این‌ها علاوه‌بر تغییرات فرهنگی، گفت‌وگو و همدلی و البته مهم‌تر از همه، جامعه‌ای بدون شکاف و اختلاف طبقاتی می‌طلبد. به‌زودی، دوره‌ای جدید؛ نه‌تنها در ایران، بلکه در تمام جهان آغاز خواهد شد که در آن خبری از منابع تمام‌نشدنی نیست.

این جامعه‌شناس سپس به باورهای آسیب‌زای افراد ضدعلم اشاراتی کرد و افزود: «گرم شدن زمین» برخلاف نظرِ منتقدین و کسانی که آن را باور ندارند، بسیار جدی‌ست. گروهی از افراد مانند دونالد ترامپ به خطرات تغییر اقلیم باور ندارند و بی‌توجهی می‌کنند. اما داده‌هایی که دانشمندان و اقلیم‌شناسان ارائه کرده‌اند نشان می‌دهد که از اواخر قرن نوزدهم، با توجه به فعالیت‌هایی که بشر بر روی کره زمین انجام داده، گرمایش زمین در حال وقوع است. پس به این ترتیب، پدیده‌ای طبیعی نیست. نکته در این‌جاست که به‌واسطه مداخلات انسانی، این تغییرات در حال وقوع است.

ایمانی برخی از عملکردهای نادرست دولت‌های همسایه و کارگزاران داخلی را بدآور شد و آینده احتمالی زمین را متصور شد و گفت: خیلی از اقداماتی که در ایران صورت گرفته نیز به گرمایش زمین دامن زده؛ مثال بارز و مشخص آن، خشکاندنِ مرداب‌ها؛ برداشت از سفره‌های آب زیرزمینی، سدسازی‌های بی‌رویه و... تمام این رفتارها در طولانی‌مدت تأثیرگذار بوده و باعث تغییر آبوهوا شده‌است. مطالعات نشان می‌دهد تغییرات وسیع و دامنه‌دار آن تا سال‌های بعد هم ادامه خواهد داشت. تخمین زده می‌شود که ممکن است برخی کشورها یا مناطق جزیره‌ای تماماً زیر آب بروند. این فرایند ممکن است چندصدسال طول بکشد و اگر تغییری در رفتارهای تولید، مصرف و بهره‌برداری از منابع ما حاصل نشود، این اتفاقات با سرعت فزاینده‌ای رخ می‌دهند. بنابراین، بعضی از فرهنگ‌های انسانی به‌طور کل محو می‌شوند و چیزی از آن‌ها باقی نخواهد ماند. با گرم‌تر شدن زمین، برخی از مناطق نیز قابلیت زیست‌شان را از دست خواهند داد.

او به آینده خاورمیانه و اعتراضات و مطالبات هموطنان ساکن مناطق آسیب‌دیده که با معضلات جدیِ زیست‌محیطی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، اشاره کرد و گفت: «جنگ» بر سر منابع باقی‌مانده، پیامد دیگر تغییر اقلیم خواهد بود. مأسفانه باز، یکی از حوادثی که در آینده خاورمیانه پیش‌بینی می‌شود، جنگ بر سر «آب» است. برای مثال، بخشی از تاراَبی‌های سال‌های اخیرِ سوریه، به‌دنبال چند سال خشکسالی بی‌درپی بود. چندین‌سال خشکسالی در سوریه باعث شد، روستاییانِ زیادی معیشت، کار و زندگی‌شان را از دست بدهند و به شهرها مهاجرت کنند؛ شهرهایی که آمادگی برای پذیرش آن‌ها را نداشت و سبب بروزِ تغییرات سیاسی شد و وضعیت را آشفته کرد در کشور عراق هم وضعیت به‌صورت نُمرتبی بود و کشور ترکیه با پروژه‌های سدسازی منابع مشترک آبی، سهم زیادی در خشکسالی این کشور دارد. ایران نیز با این معضل دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ طوری‌که انتقادات جدی به پروژه‌های سدسازی یا دستکاری در منابع طبیعی تنش‌هایی را برای مردم به‌دنبال آورد. در اصفهان، چهارمحال‌وبختیاری، اهواز، آبادان و بعضی شهرهای دیگر، چندین‌بار اعتراضاتی برگزار شده‌بود؛ علی‌الخصوص در شهرهای جنوب‌غرب کشور که پیش‌ترنیز ضربات زیادی را متحمل شده‌بودند. بخش زیادی از استان خوزستان به‌دلیل جنگ تحریب شد و تغییرات اقلیمی ضربات بیشتری را به این استان وارد کرد. طبق آمارهایی که از سازمان تأمین اجتماعی منتشر شده مأسفانه این استان در حال از دست دادنِ جمعیت‌است.

حسین ایمانی چاجرمی، جامعه‌شناس در پایان نیاز به تدوینِ برنامه‌ای در جهت کند کردنِ روندِ گرمایش زمین را واجب و ضروری خواند و گفت: بسیاری از کشورهایی که در معرضِ این خطر هستند و خود را به کار گرفته‌اند برنامه‌هایی برای جبران و ترمیم و تسمیه تعبیه کرده‌اند تا هزینه‌های احتمالی آینده را کاهش دهند. یکی از مهم‌ترین اقداماتی که می‌بایست انجام داد تا جمعیت که در حال مهاجرت از شهرهای آسیب‌دیده است به‌درستی مدیریت شود این مسئله کاملاً ملّی و بین‌المللی‌ست و همکاری‌های متعددی در سطوح داخلی و خارجی می‌طلبد و می‌بایست در دستورِ کار جدی قرار بگیرد.

چرا خدمات گردشگری اقامتی در عید ۱۴۰۱ کم آورد؟

توریسم ۱۴۰۱ غایب بزرگی داشت که باعث شد بازگشت سفرهای نوروزی پس از دو سال توقف با ضعف جدی در عرضه خدمات و اقامت توریستی در سراسر کشور مواجه شود که «دنیای اقتصاد» دو دلیل مهم آن را مورد بررسی قرار می‌دهد.

به گزارش پیام آشنا، به نقل از دنیای اقتصاد، پس از توقف سفرهای نوروزی طی دو سال گذشته و مواجهه شدید بازار گردشگری با بحران ناشی از همه‌گیری کرونا، در عید ۱۴۰۱، سفرها نه تنها بازیابی و بهبود یافته حتی به سطح قبل از کرونا در عید ۹۸ بازگشت. بر اساس آمارهای رسمی اعلام شده از سوی سازمان‌های کشوری، در نوروز امسال سفرهای جاده‌ای ۵۱درصد، سفرهای هوایی و دریایی و ریلی بیش از ۶۰درصد افزایش یافته‌اند و علاوه بر مقاصد گردشگری دائمی، دیگر مقاصد دونطلوع نیز با استقبال چشمگیری مواجه شده‌اند. اگرچه بازگشت سفرها پس از دو سال محدودیت و ممنوعیت بسیار مهم و کلیدی و در جهت بهبود بازار گردشگری و قرار گرفتن در مسیر توسعه پایدار است، اما بررسی‌های «دنیای اقتصاد» نشان می‌دهد ضعف در ارائه خدمات توریستی و نبود زیرساخت‌های لازم در بیشتر مقاصد گردشگری در عید ۱۴۰۱ افزایش یافته، که این میزان پس از بازگشت ناگهانی سفرها پس از دو سال محدودیت از گذشته قابل مشاهده است.

در عید ۱۴۰۱ که مردم، امکان سفرهای نوروزی پس از دو سال خانه‌نشینی برایشان فراهم شد و با توجه به اینکه تنها یک بار در طول سال فرصت سفر به مناطق دیگر را دارند، با برداشته شدن محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های تردد، سفرهای خود را آغاز کردند، اما آنچه که پیش از هرچیزی مشهود بود، سفرهای تهاجمی، آماده‌نبودن زیرساخت‌های گردشگری و کم آوردن مراکز اقامتی در عید ۱۴۰۱ بوده است که منجر به نارضایتی مسافران از مقاصد گردشگری شد. علت این ضعف را می‌توان در دو دلیل مهم بررسی کرد که «دنیای اقتصاد» به آن می‌پردازد.

عامل اول و مهم‌تر باید در نبود تعطیلات کافی در طول سال دانست که مردم فقط یک بار در سال و آن هم در «تعطیلات منامنیتی نوروز» فرصت رفتن به سفر را پیدا می‌کنند و در بقی ایام سال بدلیل نداشتن «تعطیلات آخر هفته» کافی و پیاده‌گذر تعطیلات منامنیتی در طول سال امکان سفر و گردشگری برایشان مهیا نیست و هر ساعت سفرهای تهاجمی، کمبود امکانات و ارائه خدمات با کیفیت پایین هستیم که این امر در عید ۱۴۰۱ بیش از گذشته مشهود بود. صنعت گردشگری که طی دو سال کرونایی به‌شدت سقوط کرده بود، مشاغل آن به دلیل حساسیت بالای آن بیش از سایر مشاغل در معرض آسیب و خطر گرفتند. از این رو، سیاری از شغل‌ها نتوانستند در این عرصه به‌فعالیت خود ادامه دهند. جهان که پس از پاندمی کرونا حدود ۱۲۰ میلیون شغل در صنعت گردشگری را از دست داده و بسیاری از شغل‌های دیگر با خسارت‌های جدی مواجه شدند، به این نتیجه رسید که مشاغل در بازار گردشگری به سختی باز می‌گردند و برخی از شغل‌ها دیگر باز نخواهند گشت. در ایران نیز این آسیب شدت گرفت و بسیاری از مراکز اقامتی و خدماتی در حوزه گردشگری از ادامه فعالیت باز ماندند یا تا تغییر کاربری دیگر فعالیتی در حوزه گردشگری نداشتند. بنابراین، با کاهش فعالان در حوزه گردشگری، بازگشت سفرها تبدیل به یک بحران جدی در بازار توریسم خواهد شد. در عید ۱۴۰۱، اگرچه نبض گردشگری توانست به قبل از کرونا بازگردد اما عدم تعادل بین عرضه و تقاضا، ضعف بازار را نشان داد. جهان که پس از پاندمی کرونا حدود ۱۲۰ میلیون شغل در صنعت گردشگری را از دست داده و بسیاری از شغل‌های دیگر با خسارت‌های جدی مواجه شدند، به این نتیجه رسید که مشاغل در بازار گردشگری به سختی باز می‌گردند و برخی از شغل‌ها دیگر باز نخواهند گشت. در ایران نیز این آسیب شدت گرفت و بسیاری از مراکز اقامتی و خدماتی در حوزه گردشگری از ادامه فعالیت باز ماندند یا تا تغییر کاربری دیگر فعالیتی در حوزه گردشگری نداشتند.

بنابراین، با کاهش فعالان در حوزه گردشگری، بازگشت سفرها تبدیل به یک بحران جدی در بازار توریسم خواهد شد. در عید ۱۴۰۱، اگرچه نبض گردشگری توانست به قبل از کرونا بازگردد اما عدم تعادل بین عرضه و تقاضا، ضعف بازار شغل در صنعت گردشگری را از دست داده و بسیاری از شغل‌های دیگر با خسارت‌های جدی مواجه شدند، به این نتیجه رسید که مشاغل در بازار گردشگری به سختی باز می‌گردند و برخی از شغل‌ها دیگر باز نخواهند گشت. در ایران نیز این آسیب شدت گرفت و بسیاری از مسافران حتی بیش از سال پیش از کرونا است و نه تنها هیچ اقدامالتی در ایجاد زیرساخت‌های لازم و حداقلی در بخش گردشگری نشده بلکه باتوجه به آسیب جدی به فعالان این عرصه شاهد کمبود خدمات و مراکز اقامتی به گردشگران با این حجم عظیم بودیم. سفر به جنوب کشور با توجه به شرایط جوی شمال با استقبال گسترده‌ای مواجه شد و بنادرعباس روزانه پذیرای بیش از ۲۰۰هزار گردشگر برای سفر به جزایر قشم، هرمز، هنگام، کنگ، کیش و... بوده‌است. ازدیاد بیش از حد جمعیت و کمبود لنجها و ظرفیت جزایر موجب طولانی شدن صف‌های گردشگران برای سفرهای دریایی شد و مسافران ساعت‌ها زیر آفتاب داغ جنوب در انتظار بازگشت لنج‌هایی بودند که مسافران قبلی را به مقاصد می‌رساندند. نبود وسایل نقلیه عمومی کافی به سردرگمی بسیاری از مسافران منجر شد و ترافیک گسترده موجب به‌وقت نرسیدن مسافران به ترمینال‌ها، فرود گاه‌ها و رأهن‌ها شد. اما وضعیت در جزایر به مراتب بدتر بود و کمبود امکانات و خدمات و نبود مراکز اقامت کافی علاوه بر ازدیاد بیش از حد ظرفیت جزایر موجب تبدیل جزایری همچون هرمز به زباله‌دانی شد. هرمزی که ظرفیت آن تنها ۲هزار نفر است، روزانه بیش از ۵هزار مسافر به آن سفر می‌کردند و به دلیل نبود حداقل‌ترین زیرساخت‌ها، این جزیره با بحران کمبود آب مواجه شد. حتی کمبود سطل زباله، این جزیره را به زباله‌دانی تبدیل کرده که جاذبه‌های بی‌نظیر و منحصربفرد این جزیره بسیار زیبا را آنچنان کم‌رنگ کرده که بسیاری از مسافران احتمالا دیگر به این جزیره بازنخواهند گشت. این وضعیت در دیگر نقاط کشور هم مشهود بود و کمبود امکانات، خدمات با کیفیت بسیار پایین و نبود حداقل زیرساخت‌ها بیش از گذشته قابل مشاهده بود. در حالی که طی این دو سال فرصت بسیار مناسبی برای آمادگی شرایط سفر در جهت توسعه بازار گردشگری وجود داشت. متولی گردشگری به‌جای ارائه راهکار بالای سفر و خدمتی از بازگشت تهاجمی سفرها باید تمرکز خود را بر ایجاد زیرساخت‌های گردشگری، بازگشت مشاغل، آموزش جوامع محلی و تسهیل سرمایه‌گذاری‌های کلان داخلی و خارجی بگذارد تا به توسعه پایدار و بازگشت و بهبود واقعی بازار گردشگری دست یابد.

دیدگاه

طرح دستی کیفیتی راز آلود و غیر قابل توضیح دارد

الکساندر بردسکی

به عقیده من طرح دستی کیفیتی راز آلود و غیر قابل توضیح دارد و در مورد فضا به شما چیزی ارائه می‌کند، بسیار بسیار بیشتر از بی‌نقص‌ترین رندرهای کامپیوتری حرف برای گفتن دارد. من بارها امتحان کردم و خودم خیلی شگفت‌زده شدم. مثلاً آن اوایل که تازه ساختن چند بنا را شروع کرده بودم چند پرسپکتیو داخلی کشیدم که اصلا دقیق نبود و نمای بسیار کلی‌ای از فضا نشان می‌داد. اما در نهایت وقتی کار ساخت تمام شده بود، از دیدن اینکه چقدر فضا شبیه چیزی شده که در ابتدا کشیده بودم یکه خوردم. من فکر می‌کنم طراحی دستی از ذهن نوعی از قابلیت‌های مرموز و اسطوره‌ای دارد. کشیدن یک طرح به مثابه باز کردن یک در است. دری که این امکان را فراهم می‌کند که داخل شوید به همین دلیل من طرح دستی‌ای می‌کشم و چیز جدیدی در آن می‌بینم که قصد نداشتم آن را بکشم و طراحی دستی کلید دستیابی به چنین لحظه‌هایی است. طراحی دستی می‌تواند یک پرسپکتیو کج و کوله و پر از غلط باشد و باز هم از یک رندر واقع‌گرای کامپیوتری که پرسپکتیو و نقطه گریزش بی‌نقص است به آن چیز واقعی‌ای که در نهایت ساخته می‌شود نزدیک‌تر باشد.

(در گفتگو با Ingerid و Einar Bjarki Malmquist در وبسایت Helsing Almaas Architecture، سال ۲۰۱۴)

منبع: گفتار

خبر

پاسخ شهرداری کرج به ادعای خلاف واقع «تخریب دیوار حسینیه‌شاهد»

در پی انتشار مطالبی خلاف واقع در فضای مجازی تحت عنوان «اقدام شهرداری کرج به تخریب دیوار حسینیه شاهد» پاسخی جهت تنویر افکار عمومی و شفاف سازی منتشر شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از کرج امروز، متن توضیحات شهرداری کرج بدین شرح است: «احترام‌ا ضمن آرزوی قبولی طاعات روزه دارانِ گرامی و تبریک ماه مبارک رمضان، به اطلاع هم‌شهریان گرامی می‌رساند که با توجه به تقاضای واصله جهت تاسیس آشپزخانه حسینیه شاهد در پارک شاهد واقع در اردلان یکم در سنوات ماضی، با احداث بنایی به مساحت ۷۵ مترمربع به صورت امانی و جهت فعالیت‌های خیریه موافقت گردید که متاسفانه شاهدِ محدثات و افزایش بنای غیرمجاز حسینیه در بعدتر می باشیم لکن مدیریت شهری کرج با توجه به روح اقدامات نیکوکارانه این مرکز، مسیر تعامل و مدارا را در پیش گرفته است.

در خصوص آنچه تخریب دیوار حسینیه عنوان گردیده باید گفت که آیا احداث دیوار در محدوده فضای سبز و یا قطع غیرمجاز تعدادی اشجار و تصرف در بخشی از محوطه پارکِ شاهد که متعلق به شهروندان می باشد، اقدامی قانونی و شرع پسند می باشد و اگر سایر مراکز نیکوکاری تیز به واسطه اقداماتی که در دستور کار دارند، چنین رویه ای را در پیش بگیرند، سازگار با قوانین شهری و روح عدالت محوری می باشد؟

فی الواقع شهرداری کرج به عنوان مسئول حفظ و نگهداری از فضای سبز سطح شهر و صیانت از فضاهای عمومی نسبت به رفع اثر دیو